

هاین هارک آنطوان و اوکتاویوس^(۱) که در دوم بود کدورت بالا گرفت و فرهاد از اوضاع استفاده کرده اول متوجه مدی گردید و پادشاه آزا شکست داده اسیر گرد و بعد آرناکسیاس^(۲) پسر پادشاه ارمنستان را با خود همراه گرده داخل ارمنستان شد و قوای ساخلوی رومیها را بکی بعد از دیگری اسیر گرده ستون سردار رومی استاتیانوس^(۳) را معدوم نمود و کار را طوری بر هارک آنطوان سخت کرده که او مجبور شد با تلفات زیاد ارمنستان را تخلیه کرده بمصر مراجعت کند و ارمنستان در این زمان بحداً بحالت اولیه عود کرده دست اشایه ایران شد این جنگ باز بر اعتبارات وقدرت فرهاد افزود کلیه فتوحات پی در پی پارتها در سه جنگ ایران را در انظار عالم آن زمان هم سرو حریف بر زور امپراطوری روم نمود چنانکه پس از آن رومیها دیگر در مدت یک قرن متعرض ایران نشدند در دربار ایران بعد از این جنگ اتفاقامی روی داد بدین معنی که فرهاد چون خیلی تن و شدید العمل بود یکی از نجیباء نیردادنام بر او یاغی شد و مردم با او همراه شدند و فرهاد مجبور شد به آسیای وسطی فرار کند مردم نیرداد را به تخت اشاندند و سه سال سلطنت کرد بعد فرهاد با فشونو از مردمان صحراء گرد آسیای وسطی به ایران مراجعت نمود و تخت را باز ستاد نیرداد چون اوضاع را بدین منوال بد کوچکترین پسر فرهاد را برداشته نزد اوکتاویوس (یکی از زمامداران سه گانه امور روم) که در این زمان در شامات بود رفت و ازاو استمداد نماید اوکتاویوس او را پذیرفت و پسر فرهاد را مثل گروی نگاه داشت ولیکن از جنگ با فرهاد ملاحظه و خود داری کرد هفت سال بعد که اوکتاویوس امپراطور روم شد فرهاد با او داخل مذاکره گردید که نیرداد را به او تسلیم کند او

(۱) — Octavius

(۲) — Artaxias

(۳) — Statianus

قبول نکرد ولی پسرشاه ایران را پس فرستاد و خواهش کرد که در ازای آن فرهاد برقهای رومی را مسترد دارد فرهاد با وجود اینکه از دیدار پسرش شاد گردید قبول نکرد که برقهای رومی را پس دهد ولی چندی بعد باصرار او کتابویوس آنها را پس داد و این قضیه از غربی در روم بخشدید و بر اعتبارات و آنها او کتابویوس که موفق شد برقهای رومی را استرداد کند افزود چنانکه شادی‌ها در هالک روم کردند و نویسنده‌گان آن زمان این واقعه را با آب و ناب نوشته‌اند از آنجمله شاعر معروف رومی هراس^(۱) است که این قضیه را سروده و او کتابویوس را مدح کرده از اینجا معلوم است که رومیها چقدر از دولت اشکانی حساب می‌زنند زیرا اهمیت قضیه در نظر آنها از این حیث بود که بازور و قوه نیتوانند برقهای خود را استرداد کنند زیرا شکست‌های پی در پی در سه جنگ آنها را مروع کرده بود و او کتابویوس با عصالت این کار را انجام داد امپراطور روم او کتابویوس عقیده به بسط روم اداشت و از جنگ احتراز میکرد و چون دولت اشکانی در شرق عامل مهم و طرف ملاحظه بود نمای دوستی را با فرهاد گذاشت و فرهاد هم ایجاد روابط حسن را استقبال کرد امپراطور برای تشیدید روابط حسن کنیزک ایطالیائی (موزا)^(۲) نامی را برای فرهاد فرستاد و فرهاد پسران خود را نزد امپراطور کسبیل داشت که در روم مقید باشند (ظن غالب این است که این اقدام فرهاد به تحریک زن ایطالیائی او بوده که می‌خواسته پسرهای دیگر فرهاد را از پایتخت دور کرده زمینه و لیمه‌دی پسر خود را مهیا نماید)

(۱) Horace

(۲) - اسم این کنیزک ت آموزا اورانیا بوده بعضی از مورخین برای اختصار موزا نوشته‌اند (TheaMusa Urania)

آرمنستان - در آرمنستان وضعیتی که فرهاد ابجاد کرده

بود برقرار بود بدین معنی که او کتابویوس آرما کیاس را پادشاه آرمنستان می‌شناخت و بعد از او برادرش پادشاه شد ولیکن بعد از فوت او در سر انتخاب جدید منازعه در گرفت و اختلاف نظر مابین ایران و روم حاصل شد عیل فرهاد به تیگران بود و او با تفاق آراء پادشاه شد این مسئله به امپراطور روم بر خورد و چون نمی‌خواست جنگ کند نوی خود (کایوس) نام را با اختیارات نامه بشرق فرستاد که این مسئله را تسویه کند در این حیص و بیص فرهاد به تحریک پسرش فرهاد نام که از زن ایطالیائی بود مسوم گردید (نحویاً دو سال ق.م.)

اشک ۱۵ - فرهاد پنجم فرهاد پنجم

را مورخین رومی فرانسیس^(۱) نوشته اند کویند مصغر فرهاد است ولی نویسندهای ایرانی فرهاد پنجم نوشته اند او بعد از مسوم گردن پدر با هادرش به نخت نشست امپراطور روم در شناسائی او اشکال کرد بالاخره فرار شد که فرهاد کایوس را^(۲) در جزیره در رود فرات ملاقات کند و این مسئله دوستانه تسویه گردد فرهاد چون در ایران مقام خود را متزلزل میدید در این ملاقات ها کایوس از آرمنستان صرف نظر کرد (یک سال ق.م) و بدین شرط عهد نامه صلحی با روم متعقد گردید ولیکن چون مردم از او متنفر بودند سلطنت او طولی نکشید و بعد از دو سال نجاه او را از سلطنت خلع کرده کشند

(۱) — *Phraataces*

(۲) — *Caius*

اشک ۱۶ - ارد دوم این شخص شاهزاده اشکانی

بود بعد از فرهد به نخت نشست و بعد از چهار سال در شکارگاه کشته شد
(شش میلادی)

اشک ۱۷ - وانان بعد از ارد دوم مجلس مغها از

امپراطور روم خواست که بکی از پسر های فرهد را روانه ایران کند که به
نخت بنشینند و او وانان را فرستاد رومیها اسم اورا وونوس^(۱) نوشتند
وانان چون به اخلاق رومی عادت کرده بود توانست سلطنت کند و
بجای او اردوان ناخت نشست (تقریباً ۱۶ میلادی)

اشک ۱۸ - اردوان سوم اردوان سوم که

از هادر اشکانی تولد شده و پادشاه آذربایجان و دست نشانده شاهنشاه
ایران بود نخت را از وانان گرفت و او به ارمنستان فرار کرده پادشاه
ارمنستان گردید (۱۶ بعد از میلاد) ولیکن اردوان باقوه اورا از
آنها هم براند درینحال وانان بشامات فرار کرد و نخت الحمایه دوم گردید
رومیها موافق قرابکه با فرهد پنجم داده بودند در ارمنستان دخالت کرده
آرتاکسیاس^(۲) را پادشاه کردند اردوان از این اقدام مکدر شد و
کاغذی به تیبریوس^(۳) امپراطور روم نوشت که سیار توهین آهیز
بود در این کاغذ اردوان اشاره به فسق و فجور او کرده میگوبد خوب
است مرحمت درباره تبعه خود کرده به خودکشی اقدام کنید^(۴) بعد از

(۱) — *Vonones*

(۲) — *Artaxias*

(۳) — *Tiberius*

(۴) — برای فهم متنی این اظهار اردوان به «خانواده پارتیا» در فصل دوم این باب
رجوع شود

آن اردوان به ارمنستان رفته او شک پسر خود را پادشاه آن مملکت کرد
تیپریوس از کاغذ اردوان سخت خشمگین شد و بکی از پسرهای فرhad
را بشام فرستاد که جنگ خانگی در ایران تولید کند و مردمان شمالی
را مثل ایبری‌ها^(۱) وغیره نحریک کرد که به ارمنستان حمله کنند آنها
او شک را گرفته کشند و اردوان جنگ کرد ولی بهره‌مندی نیافت و
چون پارتها از عدم پیشرفت او در اینجا و در جاهای دیگر ناراضی
شدند اورا خلم کرده قبرداد را بجای او نشاندند اردوان به گرگان
رفت و مدتی در آنجا بسر برد در انتظار اینکه پارتها عقیده شاف را
درباره او تغییر دهند و همینطور شد توضیح آنکه بعد از چندی موافقین
او زیاد شدند و او بدون جنگ وارد تیسفون گردیده برخخت نشت
اعپراطور روم وقتی که اوضاع را چنین دید با کمال عجله طالب
انعقاد صلحی با ایران گردید و معجب قرار داد اردوان قبول
کرد که ارمنستان خارج از منطقه نفوذ ایران باشد پس از آن باز پارت‌ها
از او ناراضی گشته خلعت کردند ولیکن طولی نکشید که به نخت
برآشست و بعد از چندی فوت کرد (۰۴ ق.م.) از وقایع سلطنت او شورش
سلوکیه و کشدار بهود بهاست

اشکهای ۱۹-۲۰-۲۱—واردان

گودرز-وانان دوم — بعد از اردوان جنگ

خانگی هاین دو پسر او واردان و گودرز در سر نخت سلطنت درگرفت
واردان غلبه کرد ولیکن قبل از رسیدن به پایتخت گودرز او را گرفت
و بعد چون کنکاشی که بر علیه شاه شده بود کشف کرد با هم آشی کردند

(۱) - ایبری‌ها گرجستان حالیه را داشتند در زمان ساسانیان مملکت آنها را گرزان
بیز مینامیدند (مار کوارت - ایران شهر)

ولی طولی نکشید که واردان را کشند و گودرز به نخست نشست این شخص خیلی شدید العمل و جابر بود مختار (مجلس مغها) باز از امپراطور روم خواهش کرد مهرداد پسر فرhad چهارم را بازان بفرستد و او چنین کرد ولی گودرز او را شکست داد و گوشاهی او را برید نانوایند سلطنت کند پس از آن طولی نکشید که گودرز هم مرد (۱۵۱ق.م) و وان را که مینویسد برادر او بوده به نخست نشست ولی بعد از هفت ماه نخست را به پسرش واکذار کرد عقیده کوت شمید این است که وان را برادر اردوان سوم بوده و نا ۴۵ میلادی سلطنت کرده این عقیده عالم مذکور مبنی بر سکه های این شاه است

اشک ۲۲ - بلاش اول - بلاش پسروان

در ۱۵ میلادی به نخست نشست و قصد تسبیح ارمنستان را کرد ولی با وجود بهره مندی بواسطه ناخوشی و قحطی مجبور به راجعت کردید بعد پادشاه دست نشانده آدیابن (۱) در منازعه شد در این احوال خبر رسید که عشیره دها و بعضی طوائف صحرا کرد دیگر به حدود ایزان حمله آوردند اند این بود که با عجله بحدود گرگان شتافت و در جنگ با مردمان منور هوفق شد آنها را از ابران براند و قبیله برگشت مسئله آدیابن تسویه شده بود بدین معنی که پادشاه جدید آن منو بازوس (۲) طوری رفقار میگرد که بلاش دلتگی از او نداشت لذا بلاش که از امور داخلی فراغت یافته بود تمام توجه خود را بطرف ارمنستان معطوف نمود و باقشونی داخل ارمنستان گردید و پادشاه ارمنستان را دامیستاس (۳) که نخست الحبابه روم بود فرار کرده نخست ارمنستان را برای تیرداد پسر بلاش گذاشت معلوم است

(۱) — *Adiabene*

(۲) — *Monobasus*

(۳) — *Radamistas*

که این اقدام بلاش ناچه اهوازه به امّت روم بر میخورد این بود که نیرون^(۱) قیصر روم گُربُول^(۲) را که بهترین سردار رومی بود مأمور کرد نارفع این توهین را بگند در این حیص و بیص دو گرفتاری برای بلاش پیش آمد یکی آنکه پسر او وادان بر او باغی شد و پس از آن اهالی گرگان شوریدند این بود که بلاش باهور داخله پرداخت و تیرداد پادشاه ارمنستان با رویها جنگ کرد بدون اینکه پیشرفتی داشته باشد دور و میها ارمنستان را تقسیم کرده فسمتی را به تیکرگان پادشاه کاپادوکه و بعضی نواحی دیگر را بیادشاهان مجاور دیگر که به رومیها کمک کرده بودند دادند ولی صلحی ها بین بلاش و روم مستقر نگردید شاه بعد از قلم واردان و اسکات گرگان چون از امور داخله فراغت پافت به روم اعلام کرد که از حق خود نسبت به ارمنستان صرف نظر نکرده و با قشون زیادی داخل بین النهرین گردید پس از آن مذاکرات ها بین دولت ایران و روم شروع و قرار شد که دولتين قشون خود را از ارمنستان خارج کنند نا مسئله دوستانه در روم تسوبه شود ولی سفیر ابراه از روم نا راضی بود کشت و باز جنگ در گرفت قشون رومی از فرات گذشته در سکفار سار آن موضع خود را حکم کرد و (پتوس)^(۳) سردار دیگر رومی داخل ارمنستان شده آرا غارت نمود و مقاومه نمیدید زیرا قشون ایران در ساحل فرات در مقابل رومیها بود این بود که کار را تمام شده دانسته به قشلاق رفت و به بسیاری از صاحب منصبان مرخصی داد بلاش که مراقب احوال بود از موقع استفاده کرده غفله^{*} حمله به قشون روم برد و فاتح شد پتوس شرائط بلاش را در نخلیه ارمنستان پذیرفت ولی کراول سردار رومی دست از جنگ نکشید و باطرف ارمنستان رفت که جبران شکست

(۱) — Nero (Néron)

(۲) — Corbulo

(۳) — Lucius Paetus

پتوس را نماید در این احوال مذاکراتی که شروع شده بود بجهانی که مرضی دولتین بود رسید و قرار شد که تبرداد پسر بلاش پادشاه ارمنستان باشد ولی بر روم رفته ناج را از دست زون بگیرد (۶۳ میلادی) اکثر محققین بر این عقیده میباشند که اشاره که در دین گرت^(۱) به جمع آوری آوستا در زمان بلاش شده راجع به بلاش اول است توضیح آن که موافق دو احادیث مادسی های زردشتی بواسطه استیلای اسکندر و مقدونیها بر این آوستا از میان رفته بود در زمان این شاه جمیع آوری آن شروع شدو در زمان اردشیر بابکان تمام رسید بلاش و خانواده او خیلی مذهبی بودند

ناجگذاری تبرداد در روم

تبرداد که بر حسب عهد نامه باشی در روم ناجگذاری کند دور فتن به روم ها مطلع کرد و بعد از سه سال عازم روم شد مسافرت او بطور یکه مینویسند خیلی نا شکوه و دلدبی بود سه هزار سوار هارنی ها او در عالم روم حرکت میداردند سفر او به روم و مراجعت به ارمنستان نه هاه طول کشید و برای مخارج او خزانه روم روزی بیش از هزار تومن میداد جهت سفر طولانی این بود که تبرداد چون مذهبی بود نخواست از راه دریا مسافت کند چه موافق مذهب زردشت آب یکی از عناصر مقدس است و آنکه بود ورود به روم نیز با مراسم و طعمضراق زیادی بعمل آمد تبرداد بعد از مراجعت به ارمنستان در هار خود را هتل در هار شاهان اشگانی ترتیب داد (۱) - دین گرت یکی از کتب مذهبی زردشتیان است و در جای خود ذکری از آن خواهد شد

عهد نامه که مابین بلاش و زون منعقد گردید صلح محکمی هاین دولت بزرگ ایران و روم برقرار نمود چنانکه در مدت پنجاه سال طرفین مخازعه نداشتمند جهت استقرار صلح مفادی از اینجا بود: دولت روم صلاح خود را چنین تشخیص داده بود که مطالبها با دولت قوی اشکانیان با مسالت تسویه کند و دولت مزبور هم میلی با مجاهد جنگ با امپراطوری روم نداشت از وقایع سلطنت بلاش یکی این است که وقتی که وسپاسین والی روم در شاهات بر ضد یهودها اقدام میکرد بلاش باو تکلیف کرده که چهل هزار نفر بارتباط باختیار او بگذارد ولی والی مزبور از سوی ظنی که راجع بآن پیشنهاد بلاش داشت مؤذنه آزا رد کرد (۶۹ میلادی) و دیگر اینکه بلاش تاجیکه از ذر ساخته شده بود برای تی توی که نسبت به یهودها فائح بود فرستاد (۷۱ میلادی) در زمان این شاه آلانها که مردمان صحراء کردی بودند و در قفقازیه میزیستند^(۱) با ایبری‌ها^(۲) هدست شده ارمنستان و آذربایجان را عرض ناخت و ناز قرار دادند و بلاش از وسپاسین استعداد نمود ولی او کمک نکرد مردمان مزبور بعد از ناخت و ناز غنائم زیادی از ایران برداشتند (۷۷ میلادی) در ۷۷ میلادی بلاش فوت کرد و بعد از او سه نفر سلطنت کردند ولی حسب وسیب آنها و تاریخ شاهیشان

(۱) - آلانها از آریان‌های ایرانی بودند و در ابتداء در ترکی درین داریال سکنی داشتند ولیکن بعد ها اراضی وسیمه را از درین دارکنار دریایی خود تامصب رود [ولگا] یا ادیل نصاحب کردند مغولها در قرن هفتم هجری اینها را کوچ داده به مالک مختلفه برداشت چنانکه در چین هم آثاری از آنها باقی اند آلانها را (آس) نیز مینامیدند و مردم اُست که در قفقازیه سکنی دارند از اعقاب آنها میباشد (دائرة المعارف اسلام)

(۲) ایبری اسم قدیم گرجستان است هردوت این مملکت دا جزو نوزدهمین ایالت ایران نوشته از اواسط دوره ساسانی آن را وزرآن می نامیدند چون معلوم نیست این ایلان در زمان هخامنشیها و اشکانیان چه بوده همان ایبری که این مملکت در هند قدیم بوده نوشته شد :

درست هماوم نیست چنین بنظر میآید که در این زمان بواسطه جنگهاي داخلی مدعیان سلطنت متعدد بودند و هر کدام در قسمتی با عنوان شاهنشاهی سلطنت کرده اند در هر حال اسمی آنها از اینقرار است.

بلاش - پاگردوم - اردوان چهارم این او ساعت تا ۱۰۷۰ ميلادي طول کشید و در سنّه مربوره خسرو بخت نشست

بلاش اول آخرین شاه اشکاني است که نسبتاً نامی و قوی بوده و در به مرفته بهره مندی داشته بعد از او دولت اشکاني رو با تحاط از کذارده ضعیف میشود اگر خوب دقت شود ابتدای سقی این دولت بعداز فرhad چهارم است و ظاهراً دوچیز باعث آن است یکی آنکه رومیها چون دیدند در دشت ابرد از عهده حریف بر زور خود بر نمایند از طریق دیگری در ضعیف کردن آن کوشیدند: وجود کمیزک ایطالیائی در دره ار ایران ضرایع زیادی برای دولت اشکاني داشت زیرا اولاً ترویج اخلاق رومی در دره ار ایران مردم را فراضی و متفرق کرد تایباً این زن باعث شد که پسران فرhad بروم رفته در آنجا مقیم باشند و رومیها از این قضیه استفاده ها کردند بدین معنی که از یکطرف در اظفار عالم جلوه دادند که این شاهزادگان گروی پارتیها در روم میباشند از طرف دیگر عده از مدعیان سلطنتها در زیر پر خود گرفتند ما هر زمان که مقتضی باشد جنگ خانگی را در ایران بتوسط آنها ایجاد نمایند و چنانکه دیدیم رومیها مکرر این شاهزادگان را آلت کردند این سیاست روم ایجاد جنگهاي خانگی نموده مقصود آنها را نالدازه حاصل کرد والا موفق نمیشدند در ارمنستان که منحصرآ در منطقه نفوذ و سلطنه ایران بود نفوذ باشد جهت دیگر سقی کار اشکانیان از سیاست داخلی آنها است که در فصل دوم و سوم این باب گفته خواهد شد و مختصر آن این است که بواسطه می اعتنائی عده از شاهان اشکانی بذهب زرتشی و

شاعر ملی ایرانیه‌ام ردم ایران آنها را بیگانه نسبت به خود پنداشتند و رفته رفته این عقیده ذهنی مردم گردید و مبانی دولت سنت شد از طرف دیگر نفاقی که در خانواده سلطنتی پیدا شد و تولید جنگکهای درونی و خانگی نمود بر علل مذکوره افزود

آشک ۲۳ — خسرو

میلادی به نخست نشست نخستین سکه که از خسرو بدست آمده از تاریخی است که با یکصد و ده میلادی موافق میکند این است که بعضی اقدامات سلطنت او را از این سنه میدانند در زمان او جنگ جدیدی مابین ایران و روم بعد از صلح پنجاه ساله در گرفت توضیح آنکه ترازان^(۱) در این زمان امپراتور روم بود و او چنانکه از فاریخ روم معلوم است شخصی بود قوی الاراده و فعال و یکی از سرداران نامی زمان خود بشمار میرفت از کارهای او الحاق مملکت داکیه^(۲) با رومانی حالیه هامپراتوری روم بود در این جنگ ترازان علاوه بر فتوحات موفق شد که لژیونهائی مرتب و ورزیده نماید زیرا خیال جهانگیری در سر داشت و میخواست اسکندر ثانی شود معلوم است که جهانگیری با سق از طرف ایران و هندوآسیای وسطی صورت گردید مقارن این احوال تیرداد پادشاه ارمنستان فوت کرد و پاکر^(۳) فوراً یکی از پسران خود را موسوم به راکندرس^(۴) به نخست ارمنستان نشاند بدون اینکه با دولت روم مشورت کرده باشد این اقدام به ترازان فوق العاده کران آمد و بهانه برای اجرای خجالات او

(۱) — *Trajan*

(۲) — *Dacia*

(۳) — *Exedares*

شد این بود که با قشون عازم آسیا گردید و رسخی که بمقدون رسید سفیری از طرف خسرو با هدایا نزد او رفت و اظهار کرد که خسرو حاضر است اگر دارس را عنزل و پارما هازیریس (۱) پسر دیگر تیرداد را به پادشاهی ارمنستان معین نماید بشرط اینکه او ناج را از دست امپراطور بگیرد ترازان که مایل بجنگ بود این تکلیف را قبول نکرد و هدایا را رد کرده جواب داد که بعد از ورود بشام آنچه صلاح باشد خواهد کرد بعد از ورود بشام نهیه های کاملی دیده بطرف فرات رفت و متابعت این رود را نموده به ارمنستان در آمد (۱۱۵ میلادی) و منتظر پارما هازیریس گردید زیرا قبل از نوشته بود که اگر مثل پدرش ناج را از امپراطور بگیرد پادشاهی ارمنستان شناخته خواهد شد شاهزاده اشکانی بزودی حاضر شد و ناج را گرفت و موافق آداب قرار دادی ناج را در بای ترازان گذاشت با این انتظار که او ناج را پس بدهد ولیکن ترازان نه فقط ناج را پس نداد بلکه باو گفت که از سلطنت معزول است و باینهم اکتفا نکرده بعد از حرکت شاهزاده او را تعقیب گرده گرفت و بکشت این بک حرکت شکنی بود که عالم آن روزی هم آنرا تعقیح گرد بعد از این واقعه ترازان ارمنستان کوچک و بزرگ را بسان ولاحق ضمیمه دوم نمود و بعد نصیبین و بین النهرین را ضمیمه امپراطوری منبور گرده تشکیلاتی باین ولایت داد پس از آن ذهستان را در شام گذرانیده در بهار بطرف فرات رفت و کشی هائی در دجله انداخت و آدیاپن والحضر را (۲) گرفت بعد از آن بطرف فرات رفت و از آنجا ببابل در آمد

(۱) — *Partamasiris*

(۲) — الحضر همان شهری بوده که رومیها آنرا [هاترا] مینامیدند این شهر در مسافت سه روز راه از موصل امروزه واقع بود و قلعه محکمی داشت نویسنده کان اسلامی از عظمت این شهر چیزها نوشته اند حالا خرابه ایست و خرابه های آن در طرف جنوب غربی موصل است

بعد سلوکیه و تیسفون را تسخیر کرد و از دجله سرازیر شده بطرف خلیج فارس رفت و برق رومی را در دفعه اولی در آبهای آن بر افراشت از طرف دیگر خسرو حاضر نشد از دوم نمکین کند ولی صلاح خود را نیز ندید که با رومیها مواجه شود و جداً مشغول شورانیدن صفحات و ولايات مسخره گردید چنانکه دری نگذشت که از همه جا خبر شورش و طغیان به ترازان رسید و باعث وحشت او گردید زیرا با این طغیانها خطوط ارتباطیه او با شام که تکیه گاه قشون او بود قطع میشد این بود که حمله به الحضر برد ولی شورشیها او را عقب نشاندند در این احوال او چاره را در این دید که عقب نشینی کند و یکی از شاهزادگان اشکانی را به نخت سلطنت در تیسفون نشانده حکم عقب نشینی را داد پس از آن خسرو بدون درنگ وارد تیسفون گردید و نخت الحایه رومی را از نخت بزر کشید بلک سال بعد ترازان فوت کرد (۱۱۷ میلادی) و هادرین^(۱) امپراطور روم شد و با امپراطور جدید سیاست دولت دوم تغییر کرد توضیع آنکه نگاه داشتن بین النهرين و ارمنستان برای روم بواسطه همچواری با دولت ایران مشکل بود و تولید جنگکهای دائمی میکرد این بود که هادریان براین عقیده شد که نظر او کتاوبوس آگوست امپراطور اول روم راجع بحدود دولت دوم صحیح بوده و نباید از فرات نجاوز نمود در نتیجه این تصمیم رومیها سه مملکتی را که تسخیر کرده بودند تخلیه کردند و بعد دو سال ۱۲۲ میلادی هاین امپراطور روم و شاهنشاه ایران در سرحد دولتین ملاقاً شد که نتیجه مطلوبی برای پارتها و روابط حسنی بین ایران و روم بخشید نماید در نظر داشت که در زمان ترازان و چندی بعد ازاو دولت

دوم در اوج عظمت خود بود در صورتیکه دولت آشکانی رو با احتفاظ میرفت پس از آن واقعه مهمی که روی داد تاخت و تاز آلامها بود که باز شروع شد و ایندفعه «اغوای فرس من»^(۱) پادشاه ایپریها^(۲) بود که در بندهای قفقاز را در تصرف داشت خسرو نتوانست از عهده آنها برآید و بالاخره پولی ها آنها داد و شر آنها را از آذربایجان و مالک هم جوار کند این اقدام سق و احتفاظ دولت آشکانی را بخوبی آشکار کرد (۱۳۳ میلادی)

اشکهای ۲۴-۲۵- بلاش دوم

و بلاش سوم

بعد از خسرو بلاش دوم و بعد بلاش سوم به تخت نشستند کوت شیمید واقعه نخطی آلامها را به آذربایجان و مالک هم جوار آن مربوط به زمان سلطنت بلاش دوم میداند و بعقیده او این واقعه در ۱۳۵ میلادی وقوع یافته^(۳) بلاش سوم در ۱۶۱ میلادی متوجه ارمنستان شده پادشاه آزا که تحت العهای روم بود بیرون کرد و سردار رومی سیوس^(۴) ویرانوس^(۵) بجنگ او آمد و شکست خود را از آن پارتها از فرات گذشت و داخل شامات شدند در اینجا سردار نامی روم کاسیوس از پارتها جلوگیری کرد در ابتداء جنگ او تدافعت بود بعد تعرضی شد و پارتها شکست خورده باطرف فرات عقب نشینی کردند بعد کاسیوس ارمنستان را گرفته آرتا کسانارا خراب کرد و پادشاه سابق آن را از روم خواسته به تخت ارمنستان برقرار نمود و همان اندازه هم اکتفا نکرده خواست مثل ترازان مالکی را تسخیر کند با این مقصود سلوکیه را

(۱) — *Pharasmanes*

(۲) — *Ibériens*

(۳) — *Alf. Gutschmid. Geschichte Irans etc.*

(۴) — *Aelius Severianus*

گرفت و غارت کرد در این اوان طاعونی در این صفحات بروز شکرده
بفشوں روم تلفات زیادی وارد آورد و بعد این مرض تمام ممالک امپراطوری
روم سرایت کرد نتیجه جنگ این بود که قسمت غربی بین النهرين
با نصیبین جزو ممالک روم گردید (۱۶۵ میلادی) موافق سکه ها چنین
بنظر میاید که فوت بلاش سوم در ۱۹۱ بوده بعضی تصور میکنند
که اشاره که در دُن کرت راجع به جم آوری آوستا شده مربوط به بلاش
سوم است ولی این عقیده ضعیف است

اشک ۲۶ بلاش چهارم - بعد از پدر

بیخت نشد در زمان او باز جنگی با رومیها روی داد توضیح آنکه
ولایاتی که در بین النهرين به روم ملحق شده بود شوریدند و جهت آن
جنگ خانگی بود که فیلاین پس سی نیوس سیاه (۱) و سیپ تیم سور (۲)
در سر امپراطوري در گرفته بود و قتی که سور فاتح شد برای
خواهانید شورش به بین النهرين آمد و کشته شدند مثل رازان
بدجله انداخته سلوکیه را گرفت و آدیاپ را ضمیمه روم نمود
از طرف پادشاه مخالفتی بعمل نیامد زیرا دولت پادشاه در اخطاط بود و
بعد چون سور مشکلات جهانگیری را در این صفحات مشاهده کرد
تصمیم بر مراجعت گرفت ولیکن میخواست الحضر را بگیرد زیرا در آنجا
معبدی بود متعلق به رب النوع آفتاپ که از حیث ذخائر و روت مشهور
آفاق بود و امپراطور چنین غنائمی را نمیتوانست از دست بدهد محاصره
الحضر به طول انجامید بدون اینکه نتیجه دهد و این شهر این افتخار
را در تاریخ حاصل کرد که بدون کم خارجی در مقابل دو امپراطور

(۱) — *Pescinius Niger*

(۲) — *Septimus Severus*

روم مقاومت نمود بالاخره سور از تسخیر آن مأیوس شده به عقب نشینی پرداخت ولی آدیاپن جزو مالک رومنی کردید و تفوق روم در ارمنستان و رادس^(۱) مستعصم شد این جنگ از ۱۹۴ تا ۱۹۷ میلادی امتداد داشت و بلاش در ۲۰۸ میلادی فوت کرد احاطه دولت پارتها دران او ان باعی درجه بود چنانکه از جربان و قایع پیداست و سواره نظام معروف پارنی که در جلگه ها عملیات حیرت انگیزی میکرد (چنانکه در مورد کراسوس و مارک آنطوان دیدیم) حالا در موقع عقب نشینی سور از بین النهرین هیچ اقدامی نکرد

أشلک ۲۸-۲۷

بلاش پنجم وارد وان پنجم

بعد از بلاش چهارم دویسر او بلاش وارد وان در سر سلطنت منازعه کردند و بالاخره قراردادند که بلاش در بابل وارد وان در مالک غربی ایران سلطنت کنند معلوم است که «دوپادشاه در اقلیمی نگنجند» و جنگ خانگی شروع شد و میها فوق العاده خوشحال شدند نوشته اند که امپراطور روم کاراکالا^(۲)

پسر سیپ تیم سور وقتی که ازان اوضاع مطلع شد از گرفتاریهای دشمن روم بجنگ داخلی به سنای روم تبریک گفت امپراطور مزبور نمیتوانسته تصور کند که دولت اشکانی با وجود احاطه داخلی دفعه علاوه بر دفعات دیگر نسبت به امپراطوری روم فاتح خواهد شد و پارتها قبل از اینکه ایران بانی را وداع گویند باز یکمرتبه لژ بونهای رومنی را در هم خواهند شکست تفصیل واقعه ازینقرار است کاراکالا که در ابتداء بلاش پنجم

(۱) رادس شهر مهی بود که اسروزه موسوم به (اورفا) و در نزدیکی دیار بکر واقع است

(۲) — *Caracalla*

را به سلطنت ایران شناخته بود بعد سفیری نزد اردوان با همداها فرستاد و اظهار کرد که اگر اردوان دختر خود را باو بدهد این وصلت باعث تحریک روابط دو دولتی خواهد شد که تمام عالم آن روزی را در حیطه اقتدار خود دارند دو ابتداء اردوان که از رفتار خائنانه کاراکالاً نسبت به پادشاه ایسوس و ارمنستان مطلع بود راضی باین امر نشد و مؤذبانه جواب داد کاراکالاً متلاطف نشده باز سفیری فرستاد و خواهش خود را فکرار کرد اردوان جواب داد که خود امپراطور باید ذن خود را ببرد این بود که کاراکالاً با قشون زیادی عازم ایران شد و مجلس جشی بر با کرد ولی وقتی که اردوان با همراهانش وارد خیمه امپراطور روم شدند رومیها که در کین بودند پیارت‌ها حمله کرده همه را کشتند فقط اردوان جان بسلامت در برده پس از این واقعه شرم آور طولی نکشید که کاراکالاً را در نزدیکی حران کشتند (۲۱۷ میلادی) اما اردوان فوراً مشغول جمع آوری قشون گردید و بطرف قشون رومی شتافت ولی قبل از ورود او به سرحد ایران سفرای ما کری نوس^(۱) که جانشین کاراکالاً شده بود رسیدند و مذاکرات شروع شد اردوان تخلیه بین النهرین و تادیه غرامت زیادی را مطالبه کرد ولن پذیرفته نشد و جنگ در گرفت سواره نظام پارتوی در این جنگ باز اسلوب قدیم خود را بکار برد و تیلهای تیواندازان ایرانی و نیزه‌های سوارانی که در زیر پولاد و سوار شتر بودند رومیها را عاجز کرد دوروز جنگ بی تیجه بود روز سوم قشون ایران کاملاً فاتح شد رومیها تکلیف صلح کردند و صلح بدین ترتیب منعقد شد که رومیها مبلغی بعنوان غرامت پردازند (مبلغ این غرامت تقریباً بیست کرو در توان حاليه بود)^(۲)

^(۱) *Macrinus*

^(۲) مبلغ غرامت را یک میلیون و هفتصدهزار لیره انگلیسی معین کردند [سر بررسی ساپکس - تاریخ ایران]

ولی نخلیه بعضی از قسمتهای بین الهرن که از جنگکهای سابق در تصرف رومیها مانده بود بواسطه انقراض دولت اشکانی صورت نگرفت مقدّر بود که اینکار بدست سلسله باعظام ساسانی انجام شود از کارهای نگذینی که کارا کالاً کرده بکی هم این است که در آربیل استخوان های شاهان اشکانی را بیرون آورده دور اندادخت ازان قضیه معلوم میشود که اشکانیان اموات خود را دفن میکرده اند اگر چه خبری هم هست که شاهان آخری اشکانی اموات خود را میوزانیده اند اردوان را که آخرین شاه اشکانی است بعضی چهارم و برخی پنجم نوشه اند ظئی غالب این است که پنجم بوده زیرا اکثر اشخاصی که راجع تاریخ اشکانیان تبع کرده اند (که من جله گوت شمید است) او را اردوان پنجم نوشه اند موافق عقیده گوت شمید اردوان پنجم از سن ۲۱۶ میلادی بر بلاش پنجم فائق آمد و بنا بر این ابتدای سلطنت او را در نهاد ایران از این تاریخ باید دانست در زمان این شاه به واسطه ناوضاهنده مردم و جنگ خانگی در سر نخست سلطنت و انحطاطی که در نزاید بود سلسله اشکانی منقرض و سلطنت ایران به دودمان ساسانی منتقل گردید شخصی که در این امر قائد و پیشقدم شد اردشیر پاپکان بود که بر اردوان پنجم خروج کرد و موفق گردید (۲۲۶ میلادی) چنانکه شرح آن در جای خود باید بعد از کشته شدن اردوان در رام هرمن شخصی از اشکانیان آرتاوس دیس^(۱) (۱) سکه های زیادی زده است ولی معلوم نیست که با اردوان چه نسبت داشته ظئی غالب این است که پسر او بوده است

فصل دوم

او ضاع ایوان در دوره پارتیها — تهدن اشکانی

بسط دولت اشکانی — دوره اشکانی

چنانکه دیدم ۴۷۰ سال امتداد داشت این دوره را میتوان به قسم تقسیم نمود: در اوایل این دوره که تقریباً یکصد سال دوام آفت بود اشکانیان به تحریم مبانی دولت جوان خود پرداخته دولت باخترا در شرق منهدم و سلوکیها را از ایران اخراج نمودند قسمت دوم دوره عظمت دولت اشکانی است و شاهان اشکانی با هرمندی در مقابل رومیها و مردمان فازه نفس شرق مثل سکه‌ها وغیره می‌جنگند و ایران پارتهایی از دولت عظیمی است که دنیای آن دوزی را در تصریف دارند: دولت روم و دولت پارت در قسمت سوم دولت اشکانی رو بانحطاط میرود راجع بحدود این دولت در زمان عظمت آن باید در نظر داشت که خالواده اشکانی بچند شعبه تقسیم شده هر کدام در مالکی سلطنت کرده اند:

- ۱) شعبه اولی در ایران (۲) شعبه دوم در ارمنستان و ولایات مجاور آن مثل اسرائیل (ایس) وغیره (۳) در باخترا و صفحات مجاور آن نپنجاپ و سند (۴) دریشت کوههای قفقاز در مالکی که مابین رود ادیل (ولگا) و قریم واقع است و در آن زمان مسکن مردمان آریانی مثل آلانها و سارهاتها و هاهازتها وغیره بوده (۱) بنابراین حدود دولت ترکی اشکانی این است: از طرف غرب رود فرات از سمت شرق کوههای هی ما لا با - پنجاپ - سند - از طرف جنوب خلیج فارس و بحر عمان و اوقیانوس هند از سمت شمال رود سیحون و بحر خزر و اراضی پشت کوههای

(۱) Gobineau. His. des Perses.

قفقاز حدود شمالی و شرقی تقریبی است زیرا مدارکی برای حدود محققه غیر از مسکوکات و بعضی قرائی در دست نیست. از طرف دیگر باید در نظر داشت که شعب زاکنده خاندان اشکانی در بین النهرين علیها و آسیای صغیر و مملکت هندو اشکانی نیز سلطنت داشته اند مثل دولت یون وغیره و چون در زمان اُرد شامات و فلسطین هم تصرف اشکانیان درآمد میتوان گفت که منصرفات دودمان اشکانی برای مدت قلیلی تقریباً به حدود ایران هخامنشی رسید و ملکه از طرف شمال بعقیده بعضی از حقیقین بالاتر رفت بعف از کوه های قفقاز هم گذشت

تشکیلات ایران اشکانی

در باشکنیات این دوره اطلاعات مرسومی در دست نیست زیرا از سلاطین اشکانی کتبیه هایی نداشت نیامده که این مسئله را روشن نماید و آنچه در باشکنیات اشکانیان میدانیم از منابع رومی و ارمنی و یونانی است با وجود این از سکه ها و اطلاعات ناقصی که با رسیده مسلم است که دولت اشکانی دولت بسیطی نبوده بلکه ایران در آن زمان پنجند دولت کوچکتری تقسیم شده بود مثل ارمنستان - مدبی - آذربایجان - فارس - خوزستان - اصفهان - کرمان - بزد - باختر - و بعضی قسمتهای هند و غیره این مهالک در امور داخلی استقلال داشتند و مذهب و عادات و سلسله امراء آنها محفوظ بود (شاهان این مهالک غالباً اشکانی بودند) نمکن آنها از شاه بزرگ باشاهنشاه از این راه معلوم نمیشد که در موقع انتخاب شاه بزرگ امراء آنها در جلس مشورت حاضر نمیشدند و در زمان جنگ فتویی نهیه کردند بجهاتی که دولت مرکزی معین نمیگردید میفرستادند شهرهای یونانی که از زمان اسکندر و سلوکیها در ایران بنا شده بودند نیز در امور داخلی خود بکلی آزاد بودند و باعی میدادند

مثل سلوکیه که در اداره داخلی خود مستقل و شهر آزاد بود در جا نیکه پادشاه محلی نبود از طرف مرکز و الی معین میشد مثل باش که والی با وی تائیسا داشت معلوم است که اگر پادشاهان با امراء محلی در مملکتی باغی میشدند آن مملکت از آنها انزواع میگشت چنانکه در ضمن وقایم سلطنت مهرداد اول اشکانی دیدیم که بواسطه طفان امراء آذربایجان مملکت مزبوره از آنها انزواع ند جنگهای داخلی و فترهاییکه در دوره اشکانی پیش آمد و گاهی سی سال طول کشیده باشی از همین تشکیلات است زیرا مرکزیت دولت قائم نبود در مرکز هم بطوریکه استنباط می شود شاهان اشکانی حکومت مطلقه نداشته اند بلکه مجلس مشورتی بوده که امور مهم در آنجا حل و عقد میشده مجلس مشورت تشکیل می یافته از شاهزادگان اشکانی که بحد رشد رسیده بودند با از رؤساه هفت خانواده که از نجیاب درجه اول بودند گاهی این دو مجلس هم رکیب می بافت و روحانیون درجه اول بین آن منضم میشدند در اینصورت این مجلس را مفستان می نامیدند مجلس شاهزادگان و نجیبارا مورد خیان رومی (سنا) نامیده اند اختیارات این مجلس خیلی زیاد بود در صورتیکه مجلس مفستان چندان لفوذی نداشت در هاب دولت اشکانی عجولة بیش از این غنی نوان چیزی گفت کلبه باید در نظر داشت که دولت پارتها از حيث تشکیلات به زنیبات آوستائی (۱) که در فوق ذکر شده زدیکتر بود زیرا رؤساه خانواده ها و نیزه ها در این دوره بمراتب اختیارات بیشتری داشتند و مناسب و مشاغل عالیه در باری و مملکتی باشها داده میشد چون اختیارات آنها با اقتدارات سلطنتی متناسب بود از این جهه در موقعانتخاب شاه چدید فترهای

(۱) — پیش متنبسطه از آوستا

روی میداد که گاهی چندین سال طول میکشدند محققین از مطالعه زنیبات دولت اشکانی و مقایسه آن با زنیبات اروپا در فرون وسطی از شاهت زبادی که ما بین این دوره و آن عهد باقته اند در حیرت شده و باین تیجه رسیده اند که در دولت پارتها (فتووالیس^۰) با زنیبات ملوك الطوائف حکمفرما بوده در صورتیکه در دولت هخامنشی اصل مرکزیت تقویت نیشده ججه این اوضاع معلوم است: پارتها از مردمان شرقی ایران محسوب و از بابل و آسور دور بودند و با وجود این که شاهان اشکانی میخواستند زنیبات هخامنشی را اقتباس کنند در مقابل عادتی که در مدت فروغ متکافره ریشه دوایده بود نتوانستند مقاومت نمایند بر این جهة جهات دیگری نیز مزبد گردید که درجای خود ذکر خواهد شد

مذهب پارها — پارها زمانی که با سک ها معاشر

بودند عناصر و آفتاب و ماه و ستاره ها را میپرسیدند بعد که با ایرانیان معاشر شدند آهور مزدا را پرستش کردند و چون در ایران پرستش مهر (میثرا) و ناهید (آهینتا) رایج بود پرستش آنها هم در معتقدات پارها داخل شد پس از آمدن اسکندر بابل و شیوخ مذهب و نمدن یونانی در ایران پرستش بعضی از ارباب و انواع یونانی نیز جزو مذهب شاهان اشکانی شد مثلاً زوس رب النوع بزرگ یونانیها در ردیف آهور مزدا و آپل لئن رب النوع آفتاب در ردیف مهر قرار گرفت و بعد از آنها

دو رب النوع یونانی آرتی میس^(۱) و هر امکل مورد پرستش واقع شدند بنابراین باید گفت که مذهب آنها مثل نمدلشان زرکبی بود معلوم

(۱) — آرتی میس در نزد یونانیها رب النوع و هر امکل نیم رب النوع بود یونانیها آرتی میس و آهینتا را یکی میدانستند

است که مذهب هر مزد پرسی در نزد آنها پیاکی اولی خود باقی نماند،
ما معتقدات دیگر آمیخته گردید مثلاً ساختن معبد و مجسمه و صورت
هر من و غیره که در نزد پارسی‌ها بر خلاف مذهب مزد یعنی بود
 بواسطه تقلید از یونان در نزد پارتها رواج داشت چنان دیگری نیز در
نزد اشکانیان دبده می‌شد که سابقه نداشته توضیح آنکه پرستش اجداد
را نیز شاهان اشکانی اختیار کرده برای اشک اول مرتبه یک نوع الوهیّ قدّا
قابل شدن چنانکه لقب اپی فارنس^۱ که کله یونانی است در روی
سکه‌های شاهان اشکانی این مطلب را می‌رساند و بطوریکه نوشتند پارتها هم
پرستش اجداد را داشته اند بدین معنی که صورت اجداد را در خانه‌ها نگهداشت
مراقبت حفظ و پرستش می‌نمودند بالاخره بواسطه تقلید از سلوکیدها
بعضی از شاهان پارسی مثل مهرداد دوم عنوان خدائی اختیار کردند کلۀ
آنچه بخوبی استنباط می‌شود این است که پارتها و شاهان اشکانی نسبت
مذهب مدّها و پارسیدها بی‌قید بوده بحفظ آن اعتنای نداشته‌اند فقط
بکی از اشکانیان یعنی بلاش اول در صدد برآمد که آوستا را جمع آوری
کند ولیکن علوم نیست که تیجهٔ کرفته باشد شاید خود این اقدام هم از
اینجهت بوده که نارضا مندی ایرانیها را حس کرده بود و می‌خواسته
است از این طریق دلجهوئی کرده باشد روحانیون دورۀ اشکانی هاز همان
مغها بودند شاه اشکانی سمت ویاست روحانیّین را داشت و قاضی القضاة
بود قربانی پایسی توسط من‌ها بعمل آید نفوذ مغها در ابتداء خیلی زیاد
بود بحدّی که مجمع مغها (مفستان) در امور عالیه دولت نظارت داشت
ولی بعد‌ها چون شاهان اشکانی از دخالت آنها در امور مکدر بودند
بمرور از نفوذ آنها کاستند بطوریکه من‌ها عملاً بکلی فاقد اهمیّت شدند و
نارضا مندی آنها یکی از جهات سقوط دولت اشکانی گردید شغل مغها
منحصر نامور مذهبی بود بلکه بسیاری از آنها طیب و مدرس و معلم

و منجم و سالنامه نگار نیز بودند شیشیده و ایزت نوشته سالمامهائی که راجع بوقایع دوره اشکانی نوشته شده بود در زمان ماسافیان از میان رفت و معابدی که اشکانیان ساخته بودند خراب شد مغها لباس سفید در بر می کردند و بسی درجه تقسیم میشدند مغها درجه اولی جانداری را نمی کشند و غذای حیوانی نمیخوردند کیلیان اسکندری^(۱) می گویند در میان مغها فرقه بود که ازدواج را ممنوع می داشت اسرايون نوشته که روحانیون این زمان محظیان آتشکده نامیده می شدند و این عبارت زرجه آنروان است که بفارسی امروزه آتشبان میشهد از آن چه ذکر شد این تبعه حاصل می شود که در دوره اشکانیان هم ایران مذهب رسمی نداشته و چنانکه در دوره هخامنشی باش در معنقدات شاهان نفوذی داشت در این دوره بوتان جای کبر قابل شده بود

زبان و خط پارت‌ها

زمان این قوم اصلاً

آرباز ایران است ولی مقداری از لغات سکانی در آن داخل شده چنانکه اسمی سکانی در آن زیاد است^(۲) این همان زبانی است که بعد از معروف به زبان پهلوی گردید^(۳) و ما بین زبان پارسی قدیم و فارسی امروزه مقام وسطی را داراست از زمان اسکندر مخصوصاً از زمان تسلط سلوکی‌ها بعد زبان بوتانی نیز در دربار و در میان نجایی پارتی منتشر شد

(۱) — Clément d'Alexandrie يکی از فحول علمای مبتعی در قرن سوم میلادی بوده

(۲) — چون سکاهما قوم آربازی بوده اند معلوم است که زبان آنها بزمان آربازی‌ای ایرانی نزدیک بوده

(۳) — زبان شناسها براین همینند که (پرتو) که اسم این مردم است موافق قواعدی که از مقایسه زبانهای آربازی استخراج شده است بعدها به (پرتو) و بعد به (پلتو) و (پفلو) مبدل شده است و نجایی پارتی از این جهت خود را (پفلو) و پهلوان نامیدند که منسوب به قوم پارت بودند بنابراین پهلوی و پهلوانی یعنی منسوب پارتی یا نجایی اینها بسیما (در دوره‌های اسلامی) پهلوو فهلو شد و پهلویات را فهلویات گفتند

سکه های اکثر از شاهان اشکانی به زبان و خط یونانی است شاهزادگان اشکانی غالباً زبان یونانی را میدانستند و با ادبیات یونانی آشنای بودند و خود پادشاهان نیز این زبان را فرا میگرفتند چنانکه اردوان اول این زبان را خوب میدانست و اردو اول ادبیات آزا خوب آموخته و خودش در زبان یونانی ناریخی نوشته بود و چون این علم را دوست میداشت امر کرده بود که ناریخ دوره هخامنشی را از دوی استاد و مدارک آسودی بنویسد در دربار شاهان اشکانی تمايش ها و بازیهای یونانی معمول و مخصوصاً مصنفات اویپید^(۱) یونانی خیلی جالب نوجه بود اما دانستن زبان یونانی چنانکه دیده میشود از زمان گودرز به بعد رو به انحطاط گذارد و خطوط یونانی سکه های آن زمان خواهای نیست در باب خط در دوره پارتیا آنچه محققین معلوم کرده اند این است که خط آرامی سربانی معمول بوده نه خط میخی دلیل این معنی دو چیز است یکی سکه هائی است که روی آنها کلات بهلوی با خط آرامی نوشته شده است (مثل سکه های مهرداد چهارم و بلاش اول و سوم و چهارم و پنجم و اردوان پنجم و غیره) و دیگر سه نسخه نوشته است که در اورامان کردستان در ۱۹۰۹ پیدا شده و دو نسخه از آن به خط یونانی و سومی به زبان بهلوی و خط آرامی است هر سه روی پوست آهو نوشته شده و متعلق به دوره اشکانیان است زیرا ناریخ آن سنه سیصد اشکانی است که مطابق سنه ۳۵ هیلادی میشود ولیکن نباید نصور کرد که خط میخی بکلی متوجه بوده زیرا در بابل لوحه هائی بافته اند که متعلق به دوره اشکانی است و بخط میخی نوشته شده در این لوحه ها مطالب قانونی و نجومی و سرود های مذهبی هندوج است (مضمون این لوحه های کوچک را تقریباً چهارده سال قبل استر سماوی پر منتشر کرده) و حق که اشکانیان با رومنیها مواجه